

Tilburg University

De arbeidsmarkt en het nieuwe coalitieakkoord

Zekic, Nuna

Published in:
Tijdschrift voor Ontslagrecht

Publication date:
2022

Document Version
Early version, also known as pre-print

[Link to publication in Tilburg University Research Portal](#)

Citation for published version (APA):
Zekic, N. (2022). De arbeidsmarkt en het nieuwe coalitieakkoord. Manuscript submitted for publication.

General rights

Copyright and moral rights for the publications made accessible in the public portal are retained by the authors and/or other copyright owners and it is a condition of accessing publications that users recognise and abide by the legal requirements associated with these rights.

- Users may download and print one copy of any publication from the public portal for the purpose of private study or research.
- You may not further distribute the material or use it for any profit-making activity or commercial gain
- You may freely distribute the URL identifying the publication in the public portal

Take down policy

If you believe that this document breaches copyright please contact us providing details, and we will remove access to the work immediately and investigate your claim.

De arbeidsmarkt en het nieuwe coalitieakkoord

Waar we vorige keer nog voorzichtig optimistisch waren over een post-COVID-tijdperk, is er ten tijde van dit schrijven (vóór Kerst 2021) wat dat betreft helaas weer minder reden om met vreugde uit te zien naar de winter. Er is wel een lichtpuntje: na lange onderhandelingen werd op 15 december 2021 het coalitieakkoord ‘Omzien naar elkaar, vooruitkijken naar de toekomst’ gepresenteerd. Wij zijn natuurlijk het meest geïnteresseerd in de plannen voor de arbeidsmarkt. De eerste zin van dat gedeelte jaagt echter meteen een beetje schrik aan: men is de werknemers vergeten! Die zin luidt: “Werkgevers, en ondernemers houden ons land vitaal en zijn cruciaal voor onze welvaart.” Iemand had de werknemers weggehaald en vergeten terug te zetten, is de gedachte die zich opdringt.

Gelukkig is wel aan hen gedacht. De nieuwe coalitie wil de bestaanszekerheid van lage- en middeninkomens versterken en de lasten verlagen. Het eindrapport van de commissie-Borstlap en het hoofdstuk “Arbeidsmarkt, inkomensverdeling en gelijke kansen” uit het SER MLT-advies zijn voor de hervormingen leidend geweest, aldus het coalitieakkoord. De nieuwe regering belooft oproep-, uitzend- en tijdelijke arbeidscontracten beter te reguleren teneinde de verschillen tussen vast en flex te verkleinen. Hier wordt echter alleen verwezen naar het SER-advies en niet naar het rapport van de commissie-Borstlap, dat op een aantal terreinen verdergaat dan het SER-advies. Als het SER-advies inderdaad wordt opgevolgd – en de SER benadrukt de maatregelen als een samenhangend pakket moeten worden gezien om waterbedeften te voorkomen – zou dat onder andere betekenen dat in de ketenregeling de onderbrekingstermijn komt te vervallen, behalve een onderbrekingstermijn voor scholieren en studenten van 6 maanden en een onderbrekingstermijn voor seizoensarbeid van 3 maanden. Oproepcontracten (inclusief nulurencontracten) zouden worden afgeschaft en vervangen door ‘basiscontracten’ met ten minste een kwartaalurennorm waardoor het loon van een werknemer voorspelbaar is. Het minimumaantal te werken uren en de beschikbaarheid van de werknemer moeten meer in evenwicht komen. Ook hier wordt echter een uitzondering gemaakt voor scholieren en studenten. De uitzendmarkt zou uiteindelijk toch aan de verplichte certificering moeten geloven.¹ Fase A, de meest flexibele fase uit de uitzendovereenkomst, zou teruggebracht moeten worden van 78 naar 52 weken. Ook voor de uitzendwerknemer zou de onderbrekingstermijn uit de ketenregeling komen te vervallen, zodat deze eerder naar fase B kan doorstromen die ook korter zou moeten zijn dan wat nu geldt. Al met al zijn dit waarschijnlijk geen veranderingen die als ‘schokkend’ ervaren zullen worden, zeker in een krappe arbeidsmarkt. In het kader van de versterking van de bestaanszekerheid zou dan nog het meest te verwachten zijn van het schrappen van de wachttermijn in de Pensioenwet voor de uitzendsector, die de SER ook voorstelt. Of zou er toch een maximale wachttijd van 8 gewerkte weken gelden, zoals in het pensioenakkoord is afgesproken dat de nieuwe coalitie ook zegt te gaan uitvoeren?

Het zal ook geen verbazing wekken dat de nieuwe regering het minimumloon wil verhogen. Dat dit nodig is, is een vrij breed gedragen veronderstelling. De verhoging gaat niet zo ver als de ‘Voor 14’-campagne van FNV, die – zoals het zich laat raden – gericht is op een verhoging

---

¹ De coalitie zegt ook de aanbevelingen uit het rapport van Aanjaagteam Bescherming Arbeidsmigranten (Commissie Roemer) te willen uitvoeren.

naar 14 euro per uur waardoor het minimumloon ongeveer 60% van het mediane inkomen zou zijn. De verhoging die de nieuwe regering wil doorvoeren is veel bescheidener: het minimumloon wordt stapsgewijs met 7,5% verhoogd. Daarbij blijft de koppeling met de uitkeringen in stand blijft, behalve de koppeling met de AOW. Ouderen worden tegemoetgekomen via een hogere ouderen korting. De nieuwe regering wil een minimumuurloon invoeren op basis van de 36-urige werkweek. Daarbij wordt verwezen naar het initiatiefwetsvoorstel van Gijs van Dijk (PvdA) en Maatoug (GroenLinks).² Doordat Nederland tot op heden alleen een minimumloon per maand kent en niet per uur bestaan er beloningsverschillen op minimumloonniveau die enkel veroorzaakt worden door het verschil in de normale arbeidsduur per sector. Het ontbreken van een wettelijk minimumuurloon is ook problematisch voor de handhaving van de Wml. Het introduceren van een wettelijk minimumuurloon is dus een goede ontwikkeling.

Spannend was wat de nieuwe regering zou doen aan de zzp-problematiek. Ingezet wordt op de verdere ontwikkeling van de webmodule; die zou moeten bijdragen aan de zekerheid over de aard van de arbeidsrelatie. Er komt een arbeidsongeschiktheidsverzekering voor alle zelfstandigen. Verder wordt enkel opgemerkt dat schijnzelfstandigheid wordt tegengegaan door “betere publiekrechtelijke handhaving in het geval van het vermoeden van werknemerschap”. Hoe dit voornemen in de praktijk wordt vormgegeven is natuurlijk een groot vraagteken nu het al een hele tijd juist aan de handhaving schort.

De redactie

---

² *Kamerstukken II 2019-2020, 35335, nr. 2.*